

De dief van mijn nachtrust

Ik zou wel willen rusten
ik zou wel willen slapen
maar ineens is het vermogen
om dat te doen verloren
Ik kruip steeds meer onder de dekens
maar de warmte kan ik niet meer vasthouden.

Opeens zie ik hem weer staan
op aanzienlijke afstand
ik huiver

Ik stap in de stilte, die hoorbaar wordt
de wekker tikt de uren voort
één uur, twee uur, drie uur
Het hersenspook draait op volle toeren
en de molen maalt mijn gedachten er door

Ik wil rusten, ik wil slapen
maar mijn longen aaaaaa-de-men
de gelukke lucht "INSPIRATIE"

Anja Masee
December 2015

Samenspel

De ruige zuidwestenwind blaast
vol passie het laatste
volhardend blad van de boom.
Op de grond ligt een ritselend vloerkleed.
De regen voegt zich bij de wind en
maakt van het bladertapijt
een verende looper.

Beide natuurelementen
spelen hun geliefde spel.
Ze stoeien, verstrengelen,
omarmen en versterken elkaar,
bevestigen elkaars zijn.
Ze zingen samen een duet
het duet van de overwinning

van de zege op het leven.
Maar dat is een vergissing.
De schijndode natuur zal
na de tijdelijke rust
weer energiek en explosief
ontwaken, uitbundig
uitlopen, bloeien en overleven.

Resi Faessen-Teeuwen
November 2015

Aylan

Jouw droom
is aangespoeld
in onze wereld
in ons geweten

Het zeewater
brak het licht
in onze ogen
en scherpt zo
de opdracht aan
dat alle mensen
gelijk zijn

Komen agressie en angst
ooit tot rust
in de branding
van mededogen?

Karin Vossen
November 2015

Pas de deux

De wind speelt
ruisen golft door de lucht
in vloeiende lijnen
danst het paar
sierlijk en scheidt een
koket duet van
elkaar strelende lakens

slaapkamergeluk in mijn achtertuin

Annie Kessels

Oktober 2015

Nostalgie

Vroeger als de mannen pruimden
was het mode als ze fluimden
om in de kwispedoor te mikken
anders moesten ze er in stikken.

An Cuijpers-Rutjens

Oktober 2015

Die Zauberflöte

De bewasemde keuken
is onze concertzaal,
het volle aanrecht ons publiek,
de afwasborstel dirigent

Mozart sprankelt, tintelt
Onze stemmen trillen in een vacuüm
voorbij de grenzen van de tijd

Daar herinneren onze kinderharten
Daar vinden wij elkaar
voor het eerst weer terug

Stil

Stil

Schweige stil

Karin Vossen
Oktober 2015

Kleine grote wereld

Dag zwarte kever,
zo prachtig glanzend,
zo vol ijver bezig
jouw immense vracht
vooruit te duwen

Dag zwarte kever
Je versaaft geen moment
overwint hindernissen,
alleen maar bezig
met leven

Wat beweegt jou?
Hoe is jouw wereld?
Ben jij wijzer dan ik ben?

Vertel eens zwarte kever,
zo prachtig glanzend
zo onaanzenlijk klein
zo immens groot
in deze stilte:

wat beweegt jou?

Karin
10 augustus 2015

N.a.v. een fragment uit:
Microcosmos,
een Franse natuurfilm uit 1996 van Marie Pérennou en Claude Nuridsany.

Samen op vakantie

Lieve woordachtige geluiden
ontsnappen aan de lippen van de kleine meid
Luisteren naar dit geluid is zo'n heerlijk moment
van de opkomende dag
Baboe opaaa op... mamijs mam
mama...
Haar gedachten zijn even duidelijk voor me
als de adem van een redenaar vanaf het podium.

Een warme nacht
en sterrenvolle hemel
het duister onder de bomen
lossen op in het ochtendgloren

De geuren,
een palet van kleuren
grijs groene heuvels van bos
en bos en bos

Onwillekeurig denk ik aan haar
rojo, rood, rouge, red
welke taal zal zij straks gaan gebruiken
voor mij klonk dit nogal koeterwaals.

Anja Masee
September 2015

De nachtwind golft door het dorp
samengesmolten met stemmen uit
een geluidsinstallatie ver weg
mens en instrument verhalen
stollend, waaierend en zwermend
herscheppend in het duister

De nachtwind vertelt
aan stegen en muren en tussen bladeren
blijven de verhalen hangen in
een taal van adem, lucht en leven
en rijgt de tijd tot waar ik nu ben
de ruimte open voor de toekomst

De nachtwind gaat waar
de verhalen gaan
dieper en laag voor laag nieuw
verhalen over vrijheid en ongebonden
waarheid zonder belemmering
verhalen zonder einde

Annie Kessels
Augustus 2015

Zwoele zomer

Straten lijken bijna verlaten
het asfalt smelt zelfs weg.
Mensen zoeken hun schaduw
maar hebben ronduit vette pech.

Airco's draaien hun riedeltje
blazen hun gortdroge lucht.
Ook ik heb het warm,
en slaak geregeld een diepe zucht.

Mijn lijf kan er wel tegen
mijn hoofd blijkt echter een bedrieger
Het oogt als een natte dweil,
niet eens door een giga opvlieger.

Sommigen dromen hier van;
warme zomerzaligheid.
Ik ben echter géén vriendje
van hoge luchtvochtigheid!

Eindeloze zinderende zon-dagen,
dagen van zwoele zomerhitte.
Amper een kruimel verkoeling,
nachten van nauwelijks pitten.

Humeur om op te schieten
word ik sacherijzig van gezeur en gezeik
Bijna niets kan me verkwikken,
ook al ben ik nog zo vindingrijk.

Drijvend, woelend, rondtollend
in een plakkerig bedje,
niet mijn áller strakste plan;
slapen op zo'n verfrissend raketje.

Slaap

We liggen bijna op apegapen,
we willen o zo graag gaan slapen
Maar de zon die stooft zo heet,
we verdrinken in ons eigen zweet

Elke morgen is het een gevecht
want de kleren passen slecht
Plakken aan de klamme leden,
zeer hinderlijk bij het aankleden.

Als ik mijn haren op wil steken
blijven ze plakken aan de kam
Ik wou dat aan deze hittegolf
vandaag nog een einde kwam.

Want ik verlang naar koele nachten
waarin we niet van slaap versmachten
maar lekker onder het dekbed dromen
om er verkwikt onderuit te komen.

An Cuijpers
Augustus 2015

Een jaar na dato

De zon scheen fel
aan de blauwe zomerhemel.
De hitte zinderde en
de verschroeide aarde
voorspelde niet veel goeds.

't Noodlot speelde verstoppertje.

Als een bliksemschicht sloeg het toe
in de vorm van een raket,
die donderend en forcerend
de MH 17 binnendrong
duivels en boosaardig.

Het vliegtuig spatte uiteen.

Het vrolijke hemelsblauw verwerd
tot rouwig donkergrijs, zelfs zwart.
Brokstukken vielen brandend
en dampend over de vreemde akkers,
zoemend als een zwerm insecten.

Lichamen vielen als bloemblaadjes verspreid.

Velden vol lieflijke zonnebloemen
lieten hun kopjes hangen,
treurend om de doden
die in hun midden schuilden,
een rustplaats zochten.

Niemand bereikte de geplande bestemming.

Eindelijk werden lichamen geborgen,
overgebracht naar het vaderland.
Eer werd betoond in stilte,
terwijl de wind een requiem floot,
ondersteund door het getik van vlaggenkettingen.

En de strijd ging onverminderd voort.

De zon wierp zich over de snelweg.

Meerdere stoeten lijkwagens

brachten de slachtoffers weg

naar de identificatieplaats.

Verlies drong vol emotie door.

En.....heel even stond de wereld stil.

Resi Faessen-Teeuwen

Juli 2014

Naaktslak

Wat was de aanleiding van God
om een naaktslak te creëren
een vlaag van verstandsverbijstering, misschien
maar voor de tuinier is dit echt niet te verteren.

Zo'n vies, slijmerig, smerig ding
vreet zich vol aan al mijn planten
zelfs de Judaspenning laat hij niet met rust
en dit klopt dus van geen kanten.

Het zijdehoentje of Chabokippetjes
die lusten de naaktslakken met huid en haar
een respectabele hovenier beweert het,
maar het is helaas niet waar.

"Chabokippen nu te koop"

zo'n rondlopend pluizig kipje
dat was voor mij, de favoriet
en spontaan, zo sprak de jongeling
"Een naaktslak, oh, die eten ze niet."

God keek beschaamd naar benêe
zijn beeld en gelijkenis was in alle staten
dan bestrijdt ze! En..... menslievend
en doe het wel met mate.

Net als met de appel,
die Eefje aan haar Adam bood
"Bier" zo'n menslievende verleiding
en.....daar gaan ze wel van dood.

Anja Masee
Juni 2015

Sloompie

Onder het loof van het bladerdak
bewoont de jonge Sloompie slak
een deel van de vochtige ondergrond
in zijn eigen huisje bol en rond.

Hij overleefde reeds zijn puberteit,
is nu op zoek naar een leuke meid
om met haar een gezin te stichten.
Welke griet zal er voor zwichten?

In Sloompie ontbrandt het heilig vuur.
Hij gaat in slakkengang op avontuur
en op zijn allerdooiste gemak
begint de tocht naar een vrouwtjesslak.

Hij struint door het bos en over hei,
doorkruist zelfs menige, sappige wei.
De koeien fluisteren: “’t Is me wat,
al weer zo' n slak op vrijerspad”.

Dan kruipt hij over de asfaltweg,
waar het noodlot roept, dat is zijn pech!
Overreden door zo' n containerbak,
sterft hij liefdeloos als snelwegslak.

Resi Faessen

Juni 2015

